

Velikonoční dopis 2023

Farního sboru ČCE v Hranicích

Milí bratři, sestry a přátelé našeho sboru,

v době postní Vám každoročně přichází pozvání ke společnému slavení velikonočních svátků v kostele. Ani letošek není výjimkou. Sice se velmi vážně zamýšlím, nakolik je toto pozvání pro vás osobní, jestli jej vůbec potřebujete, protože se domnívám, že kdo chce přijít – přijde. A nepotřebuje k tomu zvací dopis. Nicméně doufám, že tento dopis je aspoň přečten a nějaké slovo, které tady zazní nezapadne, ale zůstane aspoň během Velikonoc jako nějaká připomínka, že jsou tyto svátky primárně křesťanské. A že jde o vítězství života nad smrtí.

Před nedávnem jsem byla na koncertě irské hudby a mezi jednotlivými písněmi zpěvák něco povídal a mluvil právě o tom, že se blíží ty svátky v roce, kdy se člověk může regulérně opít a vymrskat ženské. Sám se tomu smál od ucha k uchu a bylo vidět, že se na takové slavení už velmi těší (smáli se i ostatní). Možná jsem byla jediná, která tento humor nepobírá. Kdyby raději nic neříkal, hudba to byla pěkná, ale mezi tím padlo příliš hloupých slov. Ale musím pracovat i s tím, že lidé mnohdy nepotřebují prožívat větší hloubku spirituality – stačí, když se dobře nají, popijí, zasmějí se vlastním vtípkům a pobaví s přáteli. U Velikonoc mi tato plytkost a jednoduchost vadí víc jak u svátků vánočních. Je to asi proto, že obzvlášť v této době si velmi silně připomínám konečnost lidského bytí a s tím spojenou naději. Naději, která je pro tuto událost pojmenovaná jako vzkříšení.

Přeji všem prožítí Velikonoc tak jak vám váš duch dovolí – možná v tom bude jen radost a veselí, možná v tom bude i něco víc...

Pavčina Lukášová, Vaše farářka

Bohoslužby v době Velikonoc v kostele na Šromotově náměstí vždy v 9:00 hod:

2.4. 2023 – Květná neděle - Palmare

7.4. 2023 – Velký pátek – velkopáteční bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně

9.4. 2023 – Velikonoční neděle – vysluhování Večeře Páně

Losování o Ježíšovy šaty

Lukášovo evangelium 23, 33 - 47

Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali jej i ty zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: „*Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.*“ **O jeho šaty se rozdělili losem.** Lid stál a díval se. Členové rady se mu vysmívali a říkali: „*Jiné zachránil, ať zachrání sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží.*“ Posmívali se mu i vojáci; chodili k němu, podávali mu ocet a říkali: „*Když jsi židovský král, zachraň sám sebe.*“ Nad ním byl nápis: „*Toto je král Židů.*“ Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „*To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!*“ Tu ho ten druhý okřikl: „*Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen k stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.*“ A řekl: „*Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.*“ Ježíš mu odpověděl: „*Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.*“ Bylo už kolem poledne; tu nastala tma po celé zemi až do tří hodin, protože se zatmělo slunce. Chrámová opona se roztrhla vpůli. A Ježíš zvolal mocným hlasem: „*Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.*“ Po těch slovech skončil. Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „*Tento člověk byl vskutku spravedlivý.*“

Komu padne los - tomu padnou Ježíšovy šaty. Kdo nakonec získá Ježíšův plášť potřísněný krví? Jsou to šaty s příběhem. Jsou to šaty toho, který si je už nikdy neoblékne...

"Otče odpusť jim, nevědí totiž, co dělají"... zvolá Ježíš z kříže těsně před tím, je to jeho poslední modlitba **TADY** za nás za všechny. Modlitba i za ty, co právě losují - nevědí ani, co dělají - kolikrát ani my nevíme, co děláme - nedokážeme domyslet následky svých lehkovážných činů, které mohou zranit, ublížit, odstranit - odpusť nám to Pane!

Kam se to až dostáváme s Ježíšem na té poslední cestě? Na lidské dno? Kdy přestává být v úctě lidský život jako takový? Nahota a výsměch... kam až je člověk schopen zajít tváří v tvář utrpení a smrti. Co si na něm ještě vezmeme? Zbyly tu ještě jeho šaty - ty už nebude Ježíš potřebovat - budeme tedy o ně losovat.

Podle předem stanoveného klíče nastává losování, výherce obdrží cenu - jakou?

Šaty s příběhem Ježíše Krista, Krále Židů!

Ten, kdo si je vylosoval ... co to pro něj asi znamenalo.. Vypral je? Vyčistil? A nosil je dál jakoby nic? Nebo uchoval či zpeněžil? Budou výherci navždy připomínat toho, který je měl naposledy na sobě? Změnily tyto šaty nového majitele? To se už nedozvíme, ale můžeme přemýšlet, jak nás mění naše životní výhry malé či velké. Události, u kterých jsme byli očitými svědky. Utrpení, které nebylo naše, ale bylo nám blízko nebo kterému jen tak někdy vzdáleně přihlížíme. Nebo jak nás mění věci po někom, různé předměty, které toužíme získat... nakolik je to v našem životě důležité či nedůležité. Jaká je naše motivace něco vlastnit, něco mít... Můžeme také promýšlet tento příběh do detailu, promýšlet všechny výpovědi v přímé řeči, můžeme vstoupit do příběhu tak, že si sami řekneme, která výpověď je nám nejvíce blízká:

To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás/ Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen k stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal./ Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království./ Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji... Tento člověk byl vskutku spravedlivý...

Modlitba: Pane Bože, který ses nám nechal poznat v lidském příběhu Ježíše Krista ... odpusť nám, protože nevíme ... nevíme mnohdy co děláme, co říkáme ani kam jdeme. Staň se naším pojištěním k Bohu, který je všude kolem nás a někdy skrze nás i působí, vstupuje do našeho životního příběhu a mění jej k lepšímu. Uzdravuje nás svou láskou, odpuštěním, uzdravuje nás obětí Ježíše Krista na kříži, kterou nám ukázal naději na vzkříšení. **Amen**